

پیگیری فروش کنسروهای ماهی در حاشیه جاده گلبهار باقیمت عجیب

معمای کنسروهای ماهی ۷هزار تومانی

گزارش

محمد بهبودی‌نیا

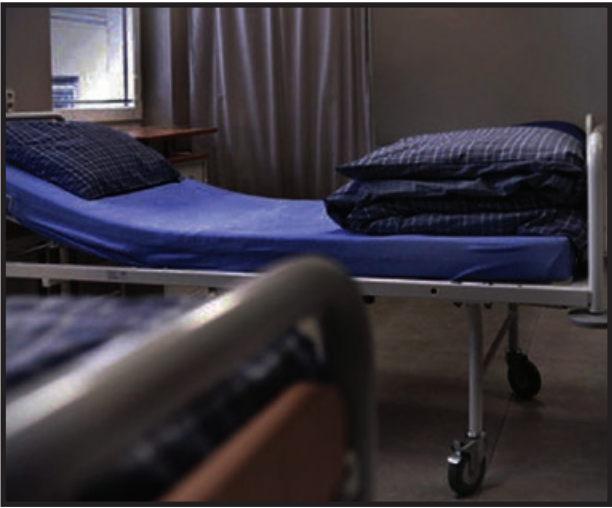
در جاده گلبهار، وانت‌بارهایی که به فروش کنسرو ماهی مشغولند، به فاصله چند کیلومتری از هم متوقف‌اند و پلاکاردهای بزرگی روی هر کدام از آن‌ها نصب شده که رویشان این جمله به چشم می‌خورد: «تن ماهی ۷ هزار تومان». در این محل، در حالی کنسرو ماهی ۱۸۰ گرمی به قیمت ۷ هزار تومان فروخته می‌شود که روی قوطی‌ها، قیمت کنسرو ۱۱ تا ۱۴ هزار تومان بر اساس برند و کارخانه تولیدی، درج شده‌است. از آن جا که تفاوت قیمت روی کالا و قیمت فروش این کنسروها، کمی عجیب‌است، برای بررسی موضوع، به همراه بازرسان سازمان صمت سراغ یکی از وانت‌های می‌رویم. تعداد زیادی کنسرو ماهی با نام و برند‌های ناشناخته، درون وانت چیده شده و هر از گاهی راننده خودروبی که قیمت پایین کنسروها توجesh را جلب کرده، توقف و خرید می‌کند. بدون این که خودمان را معرفی کنیم، چند کنسرو می‌خریم و توضیح می‌دهیم برای تکمیل جنس سوپر مارکتمان در شهر، تعداد زیادی کنسرو می‌خواهیم و قیمت آخر کنسروها چند است؟ بعد از کمی چک و چانه، فروشنده قبول می‌کند قیمت هر کنسرو را ۵ هزار

تومان هم پایین بی‌آورد. وقتی بیشتر تخفیف می‌خواهیم، فاکتوری از جیبش بیرون می‌آورد که بر اساس آن، قیمت خرید هر کنسرو از یکی از کلی فروشی‌های شهر، ۴۵۰۰ تومان درج شده؛ یعنی حدود ۱۰ هزار تومان تفاوت قیمت بین چیزی که روی کالا درج شده و چیزی که فروخته می‌شود. نشانی کلی فروشی مذکور را می‌گیریم و در ادامه بررسی‌هایمان، از صاحبان وانت‌بارهای بعدی که کنار جاده به فروش همین کنسروها مشغولند، محل

خریدشان را می‌پرسیم و هر کدام، یک منطقه از شهر را اعلام می‌کنند؛ انگار موحی از کنسرو ماهی با قیمت‌های غیر واقعی وارد شهر شده. از آن‌جا که هم اکنون، قیمت هر کنسرو ماهی ۱۸۰ گرمی در جهیک با برند معتبر، بین ۱۳ تا ۱۵ هزار تومان است و قیمت هر کنسرو ماهی ۱۸۰ گرمی درجه دو و سه، حدود ۸-۷ هزار تومان، درباره کنسروهای حاشیه جاده، این سوال پیش می‌آید که این‌ها

پر داخت کند. من نه کس و کار دارم، نه پول. تنهایی برایم از سل در دناک‌تر است. این جا غرب و تنها افتاده‌ام. بغضش می‌ترکد و اشک، شیارهای چین و چروک صورتش را می‌پوشاند. صدای گریه‌هایش، در تاریکی اتاق، دل‌گرفتگی فضا را بیشتر می‌کند. این جا بخش ایزوله بیماران سل بیمارستان شریعتی است. جایی که قبل از ورود به آن‌جا، برای کاهش خطر انتقال بیماری سل، پرستار یک ماسک ۱۹۵ که یک ابزار محافظ تنفسی است، به همراه یک جفت دستکش در اختیار می‌گذارد. این تجهیزات آنی است که هر فردی قبل از ورود به این بخش باید استفاده کند. بخشی که حتی در روشنایی روز هم تاریک و سوت‌و کور است.

● **با تامین تجهیزات و امکانات، امنیت روانی پرستاران بخش را تامین کنید**
چون طی حضور یک ساعته‌ام در بخش ایزوله و به‌رغم استفاده از ماسک ویژه و دستکش، باز هم کمی نگران مبتلا شدن هستم، با پرستاری که حضور دارم، در همین باره حرف می‌زنم که توضیح می‌دهد: «قطعا ما هم به‌رغم رعایت تمام باید‌ها و نباید‌ها، باز هم بابت انتقال بیماری از بیمار به خودمان، نگرانی‌هایی داریم، اما ظاهر ا در این بخش از بیمارستان، سیستم فشار منفی وجود دارد که هوای آلوده را به بیرون می‌رانند. منتها لازم است کارایی این سیستم هر چند وقت یک بار چک شود که متأسفانه این اتفاق نمی‌افتد. ضمن این که ما مدتی هم مشکل کمبود ماسک استاندارد داشتیم و متأسفانه ناچار به استفاده از ماسک غیر استاندارد شدیم. غیر از ما، به‌نظر می‌رسد به بیماران هم توجه کافی نمی‌شود؛ مثلاً یکی از نیازهای ضروری بیماران و نکته‌ای که ما به آن‌ها آموزش می‌دهیم، این است که برای تسریع روند بهبودی شان، روزی نیم ساعت در آفتاب قدم بزنند. اما همین که به محوطه می‌روند، از نگهدانی تماس می‌گیرند که سریع این بیماران را به بخش برگردانید. هر چند بیماران ما، وقت پیاده روی حتماً ماسک به صورت دارند اما به شکل کلی، نیاز به محوطه جداگانه‌ای برای استفاده از هوای آزاد دارند. از آن‌جا که بسته ماندن در و پنجره‌ها برای کارایی سیستم فشار منفی داخل بخش مهم است، مریض‌ها در بلندمدت و در فضای بسته، دچار افسردگی می‌شوند. باتوجه به این که برخی بیماران ما حتی از سوی خانواده‌های‌شان هم طرد شدند، مهم است به شرایط روحی‌شان توجه شود.» یکی دیگر از پرستاران نیز ادامه می‌دهد: «برای پرستاران، یکی از مهم‌ترین مسائل، امنیت روانی و سلامت محیط است، به‌ویژه برای کار در چنین بخش حساسی. پرستار اگر امنیت روانی نداشته باشد، تمرکز هم نخواهد داشت. روی همین حساب، مهم است به شرایط کادر در مانی شاغل در این بخش توجه شود. یک دوره که ماسک ۱۹۵ در بخش کم بود، ما حاضر بودیم از جیب خودمان هزینه کنیم تا سلامت‌مان تضمین شود. همه همکاران دل‌هره داشتند مبادا بیمار شوند، به‌ویژه آن‌ها که مادر و پدر یک بچه هستند.»

شما مخاطبان گرامی روز نامه خراسان رضوی می‌توانید سوزها، مطالب، یادداشت، دلنوشته و عکس‌های خود را برای صفحه پیگیری حرف مردم ارسال کنید.

۰۹۳۹۳۳۳۰۲۷

kho.razavi@gmail.com

برای اطلاع‌مستولان

تلفن: ۰۵۱۳۷۰۰۹۱۱۱
پیامت: ۲۰۰۰۹۹۹
تلگرام: ۰۹۳۹۳۳۳۰۲۷

شهرداری

■ با گذشت چند سال از انجام عملیات فاضلاب شهری در شهرک فرهنگیان، هنوز آثار تخریب آسفالت در برخی نقاط وجود دارد. ای‌کاش وقتی یک کار مفید انجام می‌شود، کامل انجام شود.
■ پلاک همه خانه‌های باهنر ۲ از سرکوپه تا تقاطع اول، فسادست. جالب‌تر این که در همین کوچه، دو پلاک ۵۱ وجود دارد. کاش شهرداری منطقه با توجه به این جزئیات، به دغدغه‌های ما اهمیت بدهد.

پلیس راهور

■ از مسئولان محترم تقاضا می‌شود در اسرع وقت راجع به ایجاد سرعت گیر در دلاوران ۴۳ اقدام کنند.
■ از مسئولان کنترل ترافیک خواهشمندیم برای مدیریت ترافیک کوثر شمالی ۱۴ یک فکری بکنند.

شهرستان‌ها

■ چرا اقبوض آب، برق و گاز در شهر گلبهار زیاد می‌آید؟ مگر مثلاً یک زن و شوهر بدون بچه، چقدر گاز مصرف می‌کنند که قبض گاز ما آمده ۴۰ هزار تومان!
■ قبض تلفن ثابت این دوره منزل بنده در شهرستان فریمان، بدون شناسه قبض و پرداخت آمده. من پیرمرد که گرفتن رمز پویا برایم سخت است، چطور مبلغ را واریز کنم؟

اتوبوسرانی

■ چرا اتوبوسرانی فکری برای تردد اهالی بولوار نماز نمی‌کند؟ رفت و آمد مردم این منطقه، با مینی بوس انجام می‌شود و مناسب نیست.

گران‌نمی‌خریم

■ ای کاش فروشگاه‌ها و مغازه‌های بولوار شاهنامه، توسط تیم گران‌نمی‌خریم بررسی می‌شد. چرا که احساس می‌شود در حال گران‌فروشی‌اند.

متفرقه

■ من یک سربازم و امروز کیف پول‌م همراهم نبود. در ایستگاه بهار هر چقدر از نگهبان مترو خواهش کردم و توضیح دادم کارت یادم رفته، با این که لباس خدمت بر تن داشتم، مانع ورودم شد.

برای استحضار مردم
نمابر: ۰۵۱ ۳۷۴۶۵۰۱
مستولان و مدیران روابط عمومی سازمان‌ها می‌توانند پاسخ‌های خود به پیامک‌های مردم را از طریق پست الکترونیکی kho.razavi@gmail.com به‌روزنامه خراسان رضوی ارسال کنند. پاسخ مسئولان به پیامک‌های مردمی، روزانه در همین ستون منتشر خواهد شد و به استحضار مردم خواهد رسید.

شهرداری منطقه ۱۰

احتراماً در پاسخ به مطلب «از شهرداری منطقه ۱۰ درخواست داریم پیاده‌روسازی خیابان شاهد ۶۸ (شهید امام دوست) را در برنامه خود قرار دهه» مندرج در تاریخ ۱۳۹۸/۱۰/۲۳ به استحضار شهروند محترم می‌رساند: پیاده‌روسازی خیابان شاهد ۶۸ برای طراحی و اجرا در سال آینده به حوزه مدیریت طراحی و به‌سازی محیط شهری اعلام شده‌است، اما با توجه به برنامه‌های مصوب شهرداری مشهد تا سال ۱۴۰۰ (برش منطقه‌ای) در اولویت اجرا نیست.

شهرداری منطقه ۱۱

در پاسخ به پیامک شهروند محترم در تاریخ ۱۳۹۸/۱۰/۱۸ در خصوص «علت حفاری در بولوار فرهنگ» به استحضار می‌رساند: حفاری مذکور مربوط به شرکت برق است و به‌سازی محیط شهری فقط مجوز حفاری را با توجه به درخواست شرکت برق برای برق‌رسانی پست برق بولوار فرهنگ صادر کرده‌است و مرجع پاسخ‌گویی شرکت مذکور است.

آرامستان

احتراماً پیرو درج‌مطلبی در ستون «برای اطلاع مسئولان» با عنوان «چرا سامانه متوفیان آرامستان‌های شهرداری مشهد، محل دقیق دفن اموات را نشان نمی‌دهد و به جای این که راهنما باشد، بدتر گنج‌مان می‌کند؟» به استحضار شهروندان عزیز می‌رساند: با توجه به تغییر زیرساخت سامانه جامع آرامستان‌ها در سال ۹۸ و لزوم انتقال اطلاعات متوفیان بر اساس ساختار بانک اطلاعاتی جدید، تا استقرار کامل سامانه و پایان به‌روزرسانی‌ها احتمال ایجاد خطا ناگزیر است. اما در خور توضیح است که اطلاعات متوفیان بعد از سال ۹۶ اکنون که انگار در دو تنهایی، تخر به مشترک همه‌شان است خدا حافظی می‌کنم و به سمت اتاق پرستاران که خارج از بخش ایزوله است، می‌روم.

عکس تزیینی است

● پاسخ مدیر بیمارستان شریعتی به گلایه‌ها درباره کیفیت غذا، نبود محوطه پیاده‌روی و ماسک مخصوص

دکتر «سعید اشکانی‌فر»، مدیر بیمارستان شریعتی که مرکز اصلی درمان و نگهداری بیماران مبتلا به سل در شمال شرق کشور است، در پاسخ به گلایه پرستاران مشغول به خدمت در بخش مسلولین درباره کمبود ماسک و تجهیزات، در گفت‌وگو با خراسان‌رضوی توضیح می‌دهد: «تهیه برخی اقلام بیمارستان، با کم‌وزیاد مواجه‌است، ولی به‌شکل کلی ما در زمینه‌تأمین تجهیزات دارو و مشکلی نداریم و امکان ندارد مدتی طولانی با کمبود ماسک ۱۹۵ روبه‌رو بوده باشیم. در بین پرستاران بخش مسلولین، یک مدل از ماسک ۱۹۵ که فیلترینگ بهتری دارد، به‌طر فدار است؛ شاید آن مدل وجود نداشته‌ولی این که بگوییم مدتی ماسک نبوده، اصلاً امکان ندارد. کما این که ما در بخش‌های مان، کیت‌های حفاظت فردی داریم، که اگر به مرحله زیر صفر برسیم، از آن‌ها استفاده می‌کنیم.» وی در پاسخ به گلایه‌نبود محوطه‌ای مجزا برای آفتاب گرفتن و پیاده‌روی مسلولین در بیمارستان هم می‌گوید: «یک فضای نرده‌کشی شده وجود دارد، منتها من به چنین قضایی اعتقاد ندارم و معتقدم این دسته بیماران، می‌توانند از کل محوطه استفاده کنندو اتفاق بدی هم نیفتد. حساسیت‌های شدید و اغراق آمیزی که بین مردم راجع به بیماری سل وجود دارد، صحیح و لازم نیست و دوری غیر منطقی از این عزیزان، غیر اخلاقی است.» اشکانی‌فر درباره خرابی یخچال و کیفیت پایین غذای بیمارستان هم توضیح می‌دهد: «من تا الان گزارشی از بخش سل در باره خرابی یخچال دریافت نکرده‌ام؛ باید در جه یخچال بالا و پایین شود تا به دمای نرمال برسد؛ ولی باز هم بررسی می‌کنم. درباره غذا هم مدعی هستم بین بیمارستان‌ها، ما جزو معدود بیمارستان‌هایی هستیم که غذای با کیفیتی داریم.» در ادامه، از اشکانی‌فر درباره هزینه‌های درمان بیماری سل پرس و جو می‌کنم که می‌گوید: «هزینه‌های درمان و داروی این بیماری، کاملاً رایگان است. فقط هزینه‌اقامت در بیمارستان دریافت می‌شود که آن‌هم بسیار ناچیز و تقریباً همه‌چیز رایگان است. طبق اسناد بخش مددکاری بیمارستان، در صدد یادی از هزینه بستری در بیمارستان هم، توسط خود ما و به‌واسطه مشکلات مالی بیماران، چشم پوشی می‌شود. در مواردی هم که بیماران، مبتلا به سل مقاوم به درمان هستند، در نشان کاملاً رایگان است.» وی در پاسخ به این سوال که آیا پرستاران بخش کافی هستند و نباید پرستاران، حضور پررنگ‌تری در این بخش داشته باشند، توضیح می‌دهد: «در هیچ‌جای دنیا برای بیماران آسایشگاهی، پرستار به تعداد بیماران به کار نمی‌گیرند، چون اصلاً لازم نیست. این دسته از بیماران، فقط باید داروهای‌شان را سر وقت دریافت کنند و هر سه، چهار روز یک بار، آزمایش‌های مورد نیاز و روشان انجام شود. از نظر پروتکل‌های درمانی، نیازی به حضور لحظه‌ای پرستار در کنار بیماران نیست اما از آن‌جا که این بیماران، طولانی‌مدت این‌جا هستند، به لحاظ روحی نیاز به توجه و همدلی دارند.»